

1. aug. 1842

FAKTA

Dato:

1. aug. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 49-50

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 91-92; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 98-99

TRANSSKRIFTION

1 August

Jeg har idag besøgt Roed¹ og Adam Müller;² tillige var jeg inde i Thorvaldsens Musæum, der vist bliver en deilig Bygning. Nu er Stilladset taget bort og man kan see den smukke Façade, grandios og stærk i sine Forhold, men tillige fiin og ziirlig ved den fine Skraaning Døre og Vinduer har og ved de smukke Linier og som i lette Fremspring hist og her paa Muren. Ja, det lader til: det er mere end Ord hos Bindsbølle,³ hans Kjærlighed til det Brede og Simple. – Hos Roed saa jeg foruden flere Ting •50• en Copie efter Raphael, fra dennes tidligere Periode; med det er rigtignok noget sælsomt, det Indtryk et saadant Billede gjør. Det er som Uskyldigheden deri skulde sønderknuse al senere kunstlet Kunst. – Hvor det er sørgeligt at see en dygtig Kunstner som Adam Müller i en saa svag Tilstand. Han har Svindsot. Han seer lidende eller dog udtæret ud, hans Bevægelser ere matte og en huul kort Hosten, som hyppig kommer paa ham tyder vel ogsaa derhen. Det er underligt for mig, der har faaet den Tro, han kan ikke længe leve, at høre ham sige: at han vilde sætte de Ord: Fred giver jeg Eder! under en Christus, han har anlagt.⁴ De Ord fik en egen Vægt i hans, den Døendes, Mund. – O, hvor er mit Liv fattigt – fattigt paa Glæde som paa Sorg, fattigt paa Begivenheder, dødt, søvnigt – og det kaldes lykkeligt! Jeg kunde ønske en stor Sorg – en svær Sygdom, ja næsten en Forbrydelse – der kunde kalde tillive mine slumrende Evner, om der er nogen, ja! ti gange hellere vilde jeg have svar Synd paa min Samvittighed end disse tusinde Svagheds og Dorskheds-Overtrædelser. Den kunde jeg udsone, disse gjentager sig altid og fører mig langsomt, men sikkert, bestandig eet Skridt længer frem paa Veien "ad Helved til!"

¹ Maleren Jørgen Roed (1808-1888).

² Maleren Adam Müller (1811-1844) var i 1842 grundet alvorlig sygdom vendt hjem før tid fra et ophold i Italien.

³ Arkitekten Gottlieb Bindsbøll (1800-1856), som tegnede Thorvaldsens Museums bygning.

⁴ Altertavle til Nørre Vinge Kirke.

31 Juli 49
Igen var jeg inde hos Brandis paa Valko, og havde hos ham
en rar Dag. Om Formiddagen havde jeg Besøg af Frøkenne
John og Louise. - Thaagaard reiste ogsaa til Frederiksberg; han
vil jeg meget savne. Han har haft en heldig Tur til det gamle
mit Maleri; skjøndt hans Dadel tit skæmte mig i Hjertet, naar
jeg dog indrommede at jeg malte tit bedst, naar han sad og
saw til og aflammede mig til at lade Bamselen løbe
den Angst, den slemme Gjest, som saa ofte indfinder sig.
Mit Stykke er mig saa vist, at man ser Viskningen af det,
og jeg har mig det Interessante tilbage: at gjenneføre en
hver Ting den. Ligesom jeg i Kunstværklichkeit slog Bøden
bedst naar Kjøkkenet stod ved Siden, saaledes malte jeg bedst, naar
Thaagaard var hos mig, og sagde: mal mig de Bunker Tang
der paa 5 Minutter. - eller: lag mig alle Spidspenstler bort,
og mal dem bedst med de store Rindpenstler. - det gjorde
jeg enkeltig forleden, da jeg malte Kisten om, uden Bøje
af nogen lille Penfel, og den blev i det mindste bedre end
det preteentlige Prickeri, der var. - Maatte han
Thaagaard ret komme sig derude paa Slottet!

1 August
Jeg har idag besøgt Noed og Adam Müller; tillige var jeg
inde i Thorvaldsens Museum, der vist bliver en del
by Bygning. Nu er Skildret taget bort og man kan
see den smukke Facade, grandias og stærk i sine
Forhold, men tillige fin og yndelig ved den fine Skraaning
der og Vindues her og ved de smukke Liniar og lette
Tromspring her og her paa Muren. Ja, det lader til, det er
mere end end hos Bindis halle, hans Kjøkken her til det Bæ-
de og Simple. - Her Naed see jeg foruden flere Ting

August.

50
en Copie efter Naphad, fra dennes tidligere Periode, men
det er rigtig nok meget sødel somt, det Indtryk et saar-
sant Billede giver. Det er som Uskyldigheden deri skulde
sænderkennes af senere Kunstet Kunst. - Hvor det er
sorgeligt at see en dygtig Kæmpe som Adam Wankler i
en saa svag Tilstand. Han har Livindsat. Han ser
lidende eller dog indtæret ud, hans Bevægelser ere matte og
en kint kort bløstet, som hyppig kommer fra hans tynde
vel ogsaa derhen. Det var underligt for mig, der har hørt
den Fag, han kan ikke længe leve, at høre ham sige: at
han vilde sette de Ord: 'Fred gives jer Edes' under en
Christus, han har anlagt. De Ord fik en egen Vagt i
hans, som Laenders, Mænd. - O, hvor er mit Liv
fættigt - fættigt fra Glæde som fra Sorg, fættigt fra
Begjærhed, dædt, søvnløst - og det kaldes lykkeligt!
Jeg kunde ønske mig en stor Sorg - en svær Sygdom, ja
næsten en Forbrændelse - der kunde helde til hvide
mine slumrende Døner, om det er nogen, ja! de gamle
hellere vilde jeg have svær Sygdom fra min Svær-
tæthed end disse tresindes Svagheds og Dørskheds-Oer-
trædelser. Den kunde jeg især, disse gjentager sig
altid og fjerner mig langsomt, men sikkert, bestandig
et Skridt længer fra mig, ad helvedes til!

8 August

Min Moder har i et Par Dage været fra Frederiks værk, for
at besøge Faders Grav. Hun er nok kommet igjen i gaar Aften
eller i Nat. Jeg tilbragte Dagen igaar fra Lippelskolen, hvor
til jeg var gaaet med Mathiesen. Den gamle Nink, som er